

ճեանի նորավէպերէն մէկուն, « Դրաւ յին, ֆրանսերէն թարգմանութիւնը, այս պահուսկը պատրաստէ Սէքէսի պատմութեան թարգմանութիւն մը՝ ընդարձակ ծանօթագրութիւններով:

Պ. Մաքլէր կը կարծէ թէ այս առակները կարելի չէ հաստատապէս Միխիթար Գոչին գրչէն ելած նկատել, քանի որ, կ'ըսէ, Միխիթար Գոչի աշակերտը, Կիրակոս Գանձակեցի, իր վարպետին գործերուն ամբողջական ցուցակին մէջ զոր մեղի ձգած է, առակները չէ յիշած, եւ քանի որ այս առակներուն ոճը, անխնամ, ուսմիարանութիւններու րով լեցուցն, չի նմանի « Դատաստանագրքի » աղնին ու մաքուր գրաբարին եւ խնամեալ ոճին:

Պ. ՄԵՅԵՆԻ ՄԷԿ ԵՐԴՈՒՍԷՐ

Պ. Հ. ԱՅԱՐԵԱՆԻ ՄԱՍԻՆ

« Ժուրնալ Աղիւթիք »-ի 5-6 թիւին մէջ, պ. Ա. Մեյնէ, հանրածանօթ լեզուագէտը, ընդարձակ քննադատական մը հրատարակած է Հ. Աճարեանի « Քննութիւն Ղարաբաղի բարբառին » գործին վրայ, Այդ քննադատականը չափազանց մասնագիտական հանգամանք մը ունենալով, անպատեհ կը համարինք « Անահիտ »-ի մէջ հրատարակել անոր թարգմանութիւնը. բայց այստեղ կ'արտասպենք միայն այն շատ փաղաքական տողերը որով պ. Մեյնէ կը գնահատէ մեր տաղանդաւոր հայրենակցին գիտական բարձր արժանիքը:

« Փարիզի եւ Սթրազպուրկի մէջ լեզուագիտական միջոցներ ուսանել յետոյ, պ. Ա. ճառեան Հայաստան դարձած է եւ ինքզինքը եռանդալիկ նուիրած է իր ազգի լեզուն պատմութեանը վերաբերող ամէն տեսակ բաներու ծանօթութիւնը զարգացնելու: Այն այլազան աշխատութիւններէն զոր ցորդ հրատարակած է եւ որոնք իր մէջ կը յայտնեն, ոչ միայն աշխատութեան աղյճցուցիչ կարողութիւն մը: այլ եւ անթիւրի մեթոտականութիւն մը, որ այնքան հազուադիւսէ Արեւելոցոց մէջ, եւ ուսումնասիրուած ամէն մէկ կէտով վրայ կատարեալ ճշգրտութեան մը հասնելու. մտանդութիւնը, ամենէն նշանաւորն է անշուշտ այն գիրքը, որ այստեղ ծանոցուցանեալ է. որ կը բանկանայ էջմիշտայ կաթողիկոսապետին կողմէ հրատարակուած « Արարած յին մէջ լոյս տեսած շարք մը յօդուածներէ:

« ... Այս բոլոր կէտերը զոր ի վեր հանեցինք՝ թոյլ կուտան նշմարել ի՞նչ ո՞րքան սուր շահեկանութիւն մ'ունի պ. Աճարեանի հրատարակած ուսումնասիրութիւնը. բայց սիմպարթեր որ կարեւոր գուշակել տալ թէ գիտական աւանդութեամբ պարկեշտութեան ի՞նչ ապաւորութիւն մը կը ձգէ այդ գործը. պ. Ա. ճառեան միշտ չէ գտած բացատրութիւնն այն իրողութեանց զոր մասնաինք կ'ընէ, բայց անհնցմէ ոչ մէկը ծածուկ չի պահեր, եւ մեկնութիւն մը այն ատեն միայն կը ներկայացընէ երբ ճշմարտապէս որոշ ու անհերքելի արդիւնքի մը հասած է, իր աշխատութիւնը պատկը կը բերէ իրեն եւ միծապէս արժանի է ուշադրութիւն գրաւելու: »

Հանձնով կը հրատարակենք « Անահիտ »-ի մէջ—որ հայտաղանդի ամէն արտայայտութիւն արձանագրեն իրեն պարտք համարած է միշտ, —այս թանկացին գնահատումը որ կ'ուզողուի պ. Աճարեանին:

Պ. Աճարեան, զեռ աշակերտ եղած ատեն Պոլսոյ հեղրնական վարժարանին մէջ, արդէն ցոյց տուած էր իր գիտական ծարաւն ու տաղանդը, ուրախութեամբ կը հաստատենք որ, եւրոպացի հեղինակութեանց իսկ վկայութեամբ, կրցած է այսօր հասնիլ այն իտէալին որուն կը ձգտէր:

ԼՈՅՍ ՏԵՍԱԻ

ՀԻՄՆԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆԻՔ «ՄԱՆԷՐԵՅ»-Ի — Ը

ՆԱՀԱՊԵՏ
ՔՈՒՉԱԿԻ
ԴԻԻԱՆԸ

ՍԻՐՈՏ ԵՐԳԵՐ, ԽՐԱՏԱԿԱՆ ԵՒ ԱՅԼԱԲԱՆԱԿԱՆ
ԵՐԳԵՐ, ՊԱՆԴՈՒԹՅՈՒՆ ԵՐԳԵՐ

ՔՆԱԿԱՆ ՌԻՍԻՄԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆԱՐ ՄԸ
ԶՐԱՏԱԿԱՆ ԳԵՏ
ԱՐՇԱԿ ԶՈՊԱՆԵԱՆ

Գիւն. —	Հատարակ թղթի վրայ՝	3 Քր.
	« քուշէն »	5 »
	« Տորտակապէս »	10 »
	« Զինական »	»
	« Զափուական »	15 »

Գրեւ Փափաքողները պէտք է գիտեն Անահիտ ի խմբագրութեան, կամ մեր գործակալներուն, գիրն կանխիկ վճարելով: